ja kondnud söögi lauale.
Härra söönud praetud kuk
ära. Aga imet! kukk haka-
nud härra kohus well hu-
lemine laulma, pistnud pea
härra p... st wälja ja lau-
nud ühtepuhku: „kukellegu
wanamaori käsikiwid kätte
Härra wihastanud kuke
üle jälle hirmsasti ja käskin
kokka kuke pea otsast mah
lüia, kui ta tagant wälja
pistab ja laulma hakkab.
Aga well rääknud härra:
wäta aga härti teraw
nuga, ma lasen küiwakil
ja sa pead ühe ropsuga
kuke pea maha lööma.
Kui kukk jälle laulma haka-
nud, lasknud härra küiw

kile ja kokk löönud ühe ropsuga
kuke pea maha, aga löönud
ka ühes härra m...d maha,
millest härra ära surnud.
Kukk tulnud härra kohust
wälja ja laulnud ikka
mõisa trepi ees: „Kukelagu
wanamaori käsikiwid kätte.“
Praua kartnud et ehk kukk
ka tema kõhtu läheb, nii
kui härralgi oli ja lasknud
~~kuk~~ käsikiwid wanamaorile
tagasi wiia. Sest ajast ka-
dunud kukk mõisa ülce pealt
ära.

VII.

Ennemuiste oli karjasmaal
walge mära warsaga.
Onuisand ütelnud Reinu=